

ÄVENTYRSVANDRING

Vandringar 1997-2001. Med ena foten i vattnet. 28 deltagare. 55 mil.

MED ENA FOTEN I VATTNET, Skåne runt under 5 vandringar 1997-2001

Hur kan man få för sig att gå runt Skånes kust "med ena foten i vattnet"? Det är inte alls svårt. Det räckte att jag och några till gick från Kämpinge till Skåre en vårdag för att drömmen skulle vakna. Hur många gånger har man inte åkt med bil på den vackra landsvägen som går ibland endast tjugo meter från stranden?

Men nu skulle vi i stället lämna bilen hemma och vandra samma sträcka och sedan fortsätta till Trelleborg, Gislöv, Ystad, Simrishamn, Åhus, till Blekingegränsen, från Båstad till Torekov, Ängelholm, Kulaberg, Höganäs, Helsingborg, Landskrona, Bjärred, Lomma, Malmö och tillbaka över Eskilstorps ängar till Höllviken och Kämpinge och passa på att gå runt Hallands Väderö och Ven och runt vårt eget fina näs med Skanör och Falsterbo. Då förstår du att ett sådant äventyr lockade oss.

Men det är några saker som är svåra att förstå i förväg. Jag ska inte avslöja dem än. Jag ska först berätta om allt det andra. Att vi fick med oss sammanlagt 28 vänner och bekanta på färden, hur vi packade våra ryggsäckar och hur vi åt och bodde. Jag skriver vi, därför att den första jag fick med mig var min egen make, Hans-Ove, som var med och planerade och genomförde färderna under alla fem åren.

Varje dagsetapp var cirka två mil. Vi övernattade i stugbyar, husvagnar, på vandrarhem, i privatbostäder och på hotell. Vi åt våra måltider i fiskehamnar, på campingplatser och restauranger. Det var möjligt att komma fram i eller mycket nära vattenbrynet nästan överallt. Det var också det som var min dröm från början. Skåne är fantastiskt! Vi har sett alla strandtyper, sand, äng, sten, branter, berg och åmynningar. Vi har hoppat över mängder av taggtrådsstängsel och diken. Vi har forcerat alla Skånes åar, några på broar och några med båt. Vi har gått över fantastiskt vackra böljande backar och bekantat oss med fiskare i hamnarna. Vi har vandrat mil efter mil på ängar och i sand, hoppat på stenar och klättrat på klippor, gått på kustbyarnas och -städernas gator, passat på att besöka museer, teatrar och kyrkor på vägen. Vi vandrade mellan fem och sju dagar varje år under fem år. 55 mil blev det totalt.

Allt krävde förstås noggrann planering. Vi packade endast det allra mest nödvändiga, kläder, regnplagg, reservproviant och extraskor. Packningen vägde cirka tio kilo. När vi kom till kvällens mål, duschade vi och vilade en stund. Middagen kunde avnjutas på restaurang eller tillagas av oss själva. Det var många olika varianter, alla lika roliga och njutbara. Natthärbärgena minns vi med glädje.

Men nu ska jag försöka berätta om vad som är så speciellt med en vandring med en grupp entusiaster runt Skånes kuster. Och som man kan få en föraning om när man gör en provtur till Skåre och en bit till.

GEMENSKAPEN är det första jag vill berätta om. I en grupp på 10-15 personer finns det alltid någon att samtala med eller titta ihop med. Man talar om här och nu, men också om alla livets trivialiteter och väsentligheter. Det man inte hinner med att tala om ena dagen kan man återkomma till under nästa. Det finns alltid ett "sedan", ett "i morgon". Man hjälper varandra över taggtrådar och plockar fästingar på varandra på de mest intressanta ställen! Man delar rum och dusch och lagar mat tillsammans. Det fanns rika tillfällen till irritation på grund av trötthet, regn, sol och hetta. Men dessa uppstod aldrig!

Det är för det andra LÅNGSAMHETEN. Det som tar en kvart med bil utgör ungefär en dagsetapp till fots. Under den dagen upplever man allt i ultrarapid. När vi gick från Mölle till Helsingborg, såg vi hela dagen framför oss Kronborgs slott på andra sidan sundet. När vi gick norrut från Simrishamn såg vi Stenshuvud långsamt växa upp framför oss. Dagen efter kunde vi vända oss om och se det långsamt minska i storlek.

ÄVENTYRSVANDRING

Vandringar 1997-2001. Med ena foten i vattnet. 28 deltagare. 55 mil.

För det tredje är det KONTINUITETEN. Skåne har många sköna bukter. Man går och tittar på udden där bukten tar slut och undrar vad som döljer sig bortom den platsen. Där väntar förstås en ny bukt med nya sköna stränder. Nästan jämt har man en by med en hamn inom synhåll. Att långsamt närma sig den är en obeskrivlig känsla. Så kommer man fram och stannar till i hamnen, talar med personer man möter, kanske sitter ner en stund och vilar och då känner man att man äger platsen för en stund. När man därefter lämnar den bär man den med sig och glömmer den aldrig.

Man tar ett steg och ett steg till. När man har gått cirka 900.000 steg är man framme!